

عنوان مقاله:

فردوسی و عطار و مطابقت اندیشه‌های مشترک شاهنامه با منطق‌الطیر

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

هانیه کریم نژادی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور شیراز

خلاصه مقاله:

حکیم فردوسی در شاهنامه علاوه بر توصیف رزمها، نکات سودمند اجتماعی و سیاسی و حکمت آمیز و اندیشه‌های اخلاقی و تربیتی را در قالب شعر سروده است و راه و رسم زندگی در این جهان و رستگاری را می‌آموزد. عطار شاعر و عارف بزرگ ایران نیز سعادت انسان را در بیداری او و مبارزه با خواهش‌های نفسانی و سرانجام قرب الی ... میدانند. او اندیشه‌های عرفانی، اخلاقی، اجتماعی، تربیتی و ... را در قالب داستان بیان کرده است. اهداف این مقاله، شناخت اندیشه‌ها و اعتقادات و شاعر بزرگ که از اصول و مبانی دو دین بزرگ سرچشمه گرفته اند، می‌باشد. همچنین اثبات این مطلب که شاهنامه تنها کتاب جنگ‌ها و دلاوری‌ها نیست بلکه، کتابی است سرشار از اخلاقیات و عواطف و اثبات اینکه منطق الطیر تنها یک کتاب نمادین برای بیان نفوس و مراحل سلوک نیست بلکه کتابی است که همواره با مظاهر شر در جنگ بوده و انسان‌ها را به سوی خیر و نکات اخلاقی و انسانی دعوت می‌کند. در این تحقیق، ابیات شاهنامه و منطق‌الطیر، از نظر اندیشه‌ها و پند و اندرزها با هم مطابقت داده شده و شباهت‌ها و تفاوت‌های آنها استخراج شده است. پیام این دو گرانقدر این است که حتی اگر به بالاترین مقامات دنیایی و معنوی هم برسید، مادامیکه وجود خود را از رذایل اخلاقی پاک نکنید، در مقابل‌الهریمن و نفس شکست خواهید خورد؛ مگر این که فضایل اخلاقی را در درون خود تقویت کنید و به بصیرت برسید، آنگاه از عنایت خداوند یا سیمرغ فرهمند برخوردار خواهید شد. این دو، به ناتوانی عقل و احساس در شناخت خداوند و رازهای هستی تاکید بسیار داشته‌اند. هدف آنها، پرورش جسم و روح بوده و این مهم محقق نمیشود مگر این که روح از تعلقات این عالم رها شود. هدف دیگر آنها، اندیشه‌ی دعوت به وحدت در عین کثرت است

کلمات کلیدی:

شاهنامه، منطق الطیر، اندیشه‌ها، اندرزها، حکمتها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582195>

